

Az őzike veszélyben

Cékla kutya éppen a tanya legnagyobb fája alatt heverészett az árnyékban, amikor kisgazdája Ádám, kiabálva rohant oda hozzá:

– Cékla! Baj van! Nagyon nagy baj van!

Cékla hirtelen felpattant.

– Mi az a nagyon nagy baj? – kérdezte megijedve.

– Hátral a réten, ahol azt a pici őzikét láttuk tegnap, most egy nagy traktor megy. Kaszálja a füvet. Vajon ott van megint az őzike? Nehogy véletlenül elüsse a traktor őt. Nagyon félttem.

– Szóljunk anyukádnak! – javasolta Cékla.

Együtt elrohantak, és elmondták Ádám anyukájának, lehet, hogy egy őzgida veszélyben van. Hárman kiszaladtak a rétre. Ádám anyukája integetett a traktort vezető bácsinak, hogy álljon meg. Mikor megállt, és kiszállt a traktorból elmondták neki, hogy miért siettek ide ennyire.

Együtt elkezdtek átnézni a rét minden egyes részét. Cékla és Ádám is segített nekik. Ádám egyszer csak felkiáltott:

– Itt van, megtaláltam! – és közben mutatott maga elé a fűbe.

– De tudod miről beszéltünk tegnap! – figyelmeztette Cékla Ádámot.

– Igen, mindenre emlékszem – válaszolta –, nem szabad közel mennünk hozzá.

Eközben Ádám anyukája is odaért, és a traktoros bácsi is. A fűben ott lapult egy icipici őzike. Annyira kicsi volt, hogy alig lehetett észrevenni. Össze volt gömbölyödve, és szemmel láthatóan nagyon meg volt ijedve.

– Menjünk, hozzunk sok lekaszált füvet – mondta Ádám anyukája.

– Lekaszált füvet? – kérdezte Ádám. – Megetetjük?

– Nem – mondta mosolyogva Ádám anyukája. – Nem nyúlhatunk hozzá a kezünkkel, hogy ne érezze rajta az anyukája a szagunkat, viszont kicsit odébb kell vinnünk, hogy a traktor tudjon dolgozni. A kezünkbe fogunk rengeteg füvet, és a fűvel együtt tudjuk megfogni, hogy odébb vigyük. Így az anyukája csak a fűnek a szagát fogja érezni rajta.

– Értem – mondta Ádám.

Mindenki segített füvet szedni, majd amikor már sok füvet összegyűjtöttek, óvatosan megfogták vele az őzgidát, és kicsit odébb vitték, hogy a traktor el tudjon menni mellette.

Hazaérve Ádám így szólt Céklához:

– Te Cékla, honnan fogja tudni az őzike anyukája, hogy odébb van a kicsinye? Hiszen mi odébb vittük. Meg fogja találni? Nem marad egyedül a kicsi őzike?

– Meg fogja találni – mondta mosolyogva Cékla. – Nekik van egy közös nyelvük. Az őzgida is tudja hívni az anyukáját, és az anyukája is tudja hívni őt. Olyankor különleges hangot hallatnak, amivel megtalálják egymást, de ha nagyon szeretnéd, kiülhetünk a kerítés végébe a fához, hogy messziről megvárjuk, visszajön-e az anyukája, és megtalálják-e egymást.

– Hú, az nagyon jó lenne – válaszolta mosolyogva Ádám.

Kisértáltak a tanya hátsó kerítéséhez, ami mögött a rét van. Ádám felmászott a kedvenc fájára, onnan nézte, hogy mi történik a réten. A traktor még dolgozott egy darabig, aztán elment a rétről. Onnantól már nem kellett túl sokat várni, a fák közül megjelent az őzike anyukája. Keserves hanggal kereste a kicsinyét a réten, amire a kicsinye éles hangú felelettel válaszolt. Az anyukája rögtön tudta, hogy merre van. Ádám meghatódva nézte, ahogy anya és kicsinye örülnek egymásnak, és megnyugodott, hogy a kicsi őz nem maradt egyedül.